

Stor lättnad när guldet var räddat

Har man som Jonas Jacobsson tagit guld i åtta raka Paralympics är målet givet inför de nionde spelen. Men länge såg det ut som han skulle få lämna London utan guldmedalj. Det var först i den sista tävlingen som fullträffen kom och Jonas kunde hämta sitt sjuttonde paralympiska guld.

Rörelse och lättnad var de känslor som tydligast speglades i Jonas Jacobsson ansikte när han med medaljen runt halsen såg den svenska flaggan hissas till tonerna av nationalsången. En medalj som kommer att betyda mycket.

– Det här guldet kommer rätt högt upp, erkänner han i den mixade zonen där de aktiva möter media.

– Jag ville inte åka härifrån utan ett guld och jag visste att det är nu det gäller.

Inför London hade Jonas flaggat för att formen inte fanns där. Hela sommaren hade han slitit för att hitta rätt men resultaten kom inte upp i den nivå han ville och visste krävs inför Paralympics.

Men tävlingarna började bra. Jonas tog silver i stående luftgevär när han i finalen avancerade från tredje till andra plats.

– Jag är inte alls nöjd med poängen i grundomgången men finalen är okej. Det räckte för att gå upp.

Luftgevär ett lotteri

När han i nästa gren missade final var det inget alarmerande. Liggande luftgevär är lite av ett lotteri och ibland räcker inte ens full poäng i grundomgången för att ta sig till final. För fyra år sedan i Peking hamnade Jonas också utanför final i grenen.

Inför tredje grenen steg förväntningarna. Liggande frigevär är grenen som Jonas Jacobsson försökt kvalificera sig till OS i. Det såg bra ut efter grundomgångens 60 skott. Jonas var tvåa in i finalen med en poäng upp till ledningen. Det är ett försprång han inte brukar ha problem att ta in och det vet även de övriga sju i finalfältet. Som åskådare kändes det tryggt, det första skytteguldets skulle komma.

Besviken och bekymrad

Då hände det som är ytterst ovanligt när Jonas Jacobsson är i en paralympisk final. Han sköt bort sina chanser – inte bara på guldets utan från prispallen överhuvudtaget. Efter en medioker finalskjutning där han en period var nere på sjätte plats slutade han som fyra. Jonas har finalens näst sämsta serie. Det avgörs inte på att övriga skyttar gör en bra tävling. Resultaten är överlag låga och en bra bit ifrån Jonas eget världsrekord från 2004.

– Det är jag som är sämre, inte att de andra är bättre.

Han var besviken och bekymrad. Bekymrad över att han inte kände av de dåliga skotten. Men inte förvånad.

– Liggande har inte stämt under de två senaste åren. Jag tycker det ser bra ut och jag känner inte när jag skjuter dåligt.

Samtidigt hade han nu visat att det han sagt inför tävlingarna stämmer. Han är inte i form. Han har haft svårt att få till de riktigt bra resultaten i liggande skyttet.

– Jag kände att på ett sätt var det ganska bra att alla fick se att det är min sämsta gren. Jag har sagt hela tiden att jag varit tvungen att göra min OS-satsning i min sämsta gren.

Ökade pressen på sig själv

Samtidigt ökade han pressen på sig själv. En enda möjlighet att ta guld fanns kvar och det var i helmatchen. Hans favorit men också en gren som kräver prestationer i topp i tre olika skjutställningar. Att han har haft problem med liggande skyttet har han redan visat. Det är inte det enda.

– I knästående har jag svårt att hitta ställningen. Jag ville ha ett guld men insåg att det inte är ofta jag skjuter jättebra i helmatchen. Det var sista grenen och en hel del press. Samtidigt det enda man kan göra är att sikta på tavlan och skjuta.

Inte heller i den sista grenen var resultaten speciellt höga för någon av skyttarna och det sköts en hel del ojämna serier.

– Banan här är väldigt svårskjuten. Om det är blåsigt som det varit så är det jättesvårt. När det är sol så är halva tavlan i skugga och halva i sol och det är jättesvårt att se. Där har de som byggt hallen missat.

Gick in som tvåa

Jonas gick in i finalen som tvåa. Två poäng före honom var Doron Shaziri från Israel. Om Jonas satt press på sig själv var det inget mot vad Shaziri kände. Han har aldrig någonsin vunnit en helmatch där Jonas Jacobsson funnits med i finalen. Det som framför allt talar för Jonas är att finalen avgörs i stående skytte och det är den skjutställning som fungerat bäst genom den struliga uppladdningen.

– Men jag var inte alls säker att jag skulle plocka på honom och när jag började med två nior tänkte jag att det kan bli svårt.

Efter de inledande skotten radade han upp tio hela vägen fram till det avslutande skottet och knaprade allt eftersom in försprånget.

Doron kände flåset i nacken och började tveka. I sjunde skottet sköt han en åtta och Jonas går förbi för första gången. Även om ledningen bara är tre tiondels poäng.

– Jag visste direkt vad som hände i hans huvud när jag gick om. Men jag visste också att det var viktigt att jag höll i det här. För om man som Doron får ett skitskott händer det ofta att det kommer bra skott efter. När jag gick förbi tänkte jag ändå att jag hade det i egna händer.

Shaziri klarade inte av att reparera sitt misstag och till slut vinner Jonas med 3,5 poängs marginal. Han har räddat guldets i London, det sjuttonde guldets och den trettionde paralympiska medaljen. Han är glad och lättad. Samtidigt känner han med sin konkurrent, så mycket att han ber om ursäkt.

Men israelen är uppriktigt glad över sitt silver och hans leende är bredare än Jonas när han står på prispallen.

– You won it fair and square, svarar Doron Shaziri.

Foto: Martin Nauclér